

**Pintér István**  
**Válogatott tanulmányok**

2003-2009

**TARTALOM**

Múltbéli felfogások  
Az Írásokról  
A Biblia csodái  
A keresztény koktél  
Teológiai alapkérdések  
A világ legnagyobb hazugságai  
Üdvtörténeti folyamatosság - mindenáron  
Pál, az anti-Krisztus  
Jézus keresése az apostoli levelekben  
Jézus és a Bemerítő  
Ismerd meg önmagadat!  
Miért nem jut be az ember Isten Országába?  
Végső kérdések  
A gazdag ifjú esete  
Jézus szellemi hagyatéka  
Az iszlám hagyomány jézusi logionjai  
A legfrissebb anyag?

<http://mektukor.oszk.hu/08000/08019/#>

**A világ legnagyobb hazugságai**

Ahogy a címből is következik, a felsorolás nem teljes. Ez a 33 pont azokat a dolgokat sem tartalmazza, amikre az olvasónak magának kell rájönnie. Ha már azt is tudja, hogy mi a legalapvetőbb hazugság, akkor semmi sem állhat útjába annak, hogy más felismerésre térjen.

### 1. Nincs Isten.

De van. Mindig volt és mindig is lesz. Magyarán: örök. Az ember szempontjából nézve változatlan és időtlen, de a "saját idejében" nyilván "változik", különben nem tudna rezonálni teremtményei megnyilvánulásaira. Lényegét illetően persze változatlan, mert mindig a lelkiismeretével összhangban viselkedik. Ezért nevezzük tökéletesnek, s ugyanezért tarthatjuk boldognak is. Isten csak-jó, nem lehet beléje dualizmust vinni. Léte garancia a jóságára, mert csak a Jó létezhet.

### 2. Azt sem lehet bizonyítani, hogy van Isten, s azt sem, hogy nincs.

Csak olyasminek lehet bizonyítani a létét, ami van, a nem létező dolgot képtelenség. Ami nem létezik, annak neve sincs. Nem mondhatjuk, hogy: "Nézz oda! Látnod, hogy nincs?", hiszen ha lát valamit, vagy meg tudja nevezni a vita tárgyát, akkor az létezik... Isten nemlétét csak állítani lehet, eleve lemondva mindenfajta bizonyításról, mert a bizonyítási kísérlet azonnal megcáfolná az állítást. A lelke mélyén mindenki tudja, hogy van Isten, csak a másik embertől várja a bizonyosságot. Erre a bizonyosságra azonban csak egyénileg lehet eljutni, ez a felismerés kizárólag személyesen élhető át. Szükségképpen van ez így, hiszen a szóban forgó élményben két lélek találkozik, itt egy harmadik résztvevő nem lehet jelen. Isten léte tehát sosem igazolható - mások számára.

### 3. Istent csak az emberek találták ki. Ha nem lenne, ki kéne találni...

Azt az istent, akit a homo sapiens a saját képére formált, azt valóban az emberek "találták ki". A gátlástalan harácsolás programját ők adták a szájába (1Móz 1,28). A büntetésekkel-jutalmazásokkal operáló, áldozati adományokkal befolyásolható, igazságos de irgalmas (!), érthetetlenül gondot viselő, kifürkészhetetlen akaratú, felfoghatatlan állagú és nemű, a semmiből s varázspálcával teremtő, jócselekedeteket számláló, de végül mindent ("hivatalból") megbocsátó Úr - tényleg emberi mű. Ennek az istenképnek azonban semmi köze sincs a valósághoz.

### 4. Istennek képe a természetben leírva vagyon.

Az ember alatti "élővilág" véres körforgásban küzd a létért: a nagyobb megeszi a kisebbet, az erősebb végez a gyengébbel, az agresszívabb kirekeszti a többieket a párosodásból, elsőként a betegek és a kicsinyek esnek áldozatul, a fészkeket kirabolják, a tojásokat feltörik, a kölyköket nemegyszer a szülők falják fel... A növények kíméletlen harcot folytatnak a tápanyagokért és a fényért, ez jól látszik a gyorsított felvételeken. A természet szépnek és harmonikusnak tűnhet a városi kiránduló számára - de csak azért, mert már nem él benne. Alig van kitéve az őserdő növényi és állati veszélyeinek, az időjárás szeszélyeinek, jobbára az ökológiai katasztrófák sem érintik. Hitler világméretű expanziós törekvéseit a természet törvényei igazolják, ő hivatkozik is erre a Mein Kampf-ban.

5. Isten csak a dolgok összessége, a mindenség eredője (panteizmus).

Ez egy geocentrikus és materialista felfogás. Rendszeren belül sem igaz, mert a Természet nem természetes, a Kozmosz korántsem harmónia...

6. Isten mindenható.

Ha a "mindenhatón" olyasvalakit értünk, aki bármit megtehet, akkor ez Reá nézve nem igaz. Önmagával-lényegével-céljával ellentéteset ugyanis nem "tud" tenni.

7. Isten irgalmas / igazságos.

Isten lehet irgalmas vagy igazságos, de a kettő együtt nem. Ha irgalmas, akkor ez azt jelenti, hogy a tények ellenére másként dönt, az igazságos lelkiület pedig ezt nem teszi lehetővé.

8. Isten végtelen.

Ezt a jelzőt általában rosszul használjuk. A "végtelen" egy tér-idő kategória fosztóképzős alakja, vagyis a térbelinek tagadása. Magyarán: nem térbeli. Mégis, mikor a "végtelen" szót kimondjuk, valami térbeli végnélküliségre gondolunk, ami ostobaság.

9. Az ember istenképű.

A Teremtés könyve egyetlenegy dologban jelöli meg az ember istenképűségét: a váltivarúságban (1Móz 1,27). Az ilyesmihez hús-vér test szükséges, melyet táplálni és ruházni kell. Az ehhez kapcsolódó érzékszervek az állatokhoz és a gépekhez képest is tökéletlenek. Szervezetünk sérülékeny, öregedő és halandó. Az ember a váltivarúság miatt nemi életet is él, továbbá szaporodik. Ehhez azokat a szerveit használja, amelyek a kiválasztást végzik az anyagcsere-folyamatban. Hol hát a hasonlóság? Ha Jahve egyesíti magában a férfi és női mivoltot (Já + Hevah), akkor miért választotta volna azt szét az emberben? Ha pedig megtette, akkor bizony vége az istenképűségnek. Szerencsére ez csak a régi teológusok kétes értékű spekulációja.

10. Az ember a teremtés koronája.

Hogyne. Mit is mond Madách?

Ezt tartja tán az a kis féreg is,  
Mely a gyümölcsöt eszi el előled,  
Meg a sas, mely a kis madárra csap.

.....

Az ebnek is eb legfőbb ídeálja,  
S megtisztel, hogyha társaúl fogad.

11. A világ egyenlő a Földdel, a többi égitest csak fényűzési kellék.

Állítja a homo sapiens, akinek geocentrikus és emberközpontú a felfogása. Ez az alapállás nagy butaságról és még nagyobb gőgről árulkodik.

12. A teremtés egyszeri esemény volt és befejezett dolog.

Igen? És mit csinált Isten a teremtés előtt? S utána? Ha pedig időtlen, akkor mikorra datálható az aktus? A változatlan Isten miért "mozdult meg"? Vajon miből teremtett? Hol volt mindaz, ami lett? S mivé válik a világ végén? Teremthet-e az Örök mulandót? A helyes válaszok Isten létéből vezethetők le. Ha van, akkor csak-jó lehet, s ez a jósága állandó. Aki jó, az ad, vagyis teremt. Ez a teremtési tevékenység Isten lényege. A teremtési folyamat tehát egyidős Istennel. Ily módon nem lehet sem egyszeri esemény, sem pedig szakaszos.

13. Mindenkinek szabad akarata van.

Abszolút értelemben senkinek sincs. Istennek azért nincs, mert Ő a jóság mellett kötelezte el magát, önmagával-lényegével pedig nem tud ellentétesen viselkedni. Mennyei teremtményeinek ugyanezért csak "egyszer használatos szabad akaratuk" van: Isten mellett való döntésük következményeként elvesz a visszatáncolás lehetősége. Esetükben a szabad akarat megléte a teljes értékű választás kritériuma. Az embernek egyáltalán nincsen szabad akarata, mert szándékai mellé nem társulnak lehetőségek. A homo sapiens mozgástere igencsak parányi...

14. Mindenre kiterjedő, általános Gondviselés van.

Ha Isten teremtette ezt a világot (értsd: a Föld nevű bolygót), akkor ilyesmire nincs szükség. A dolgoknak maguktól kell menniük, mégpedig remekül. Az emberiség története azonban nem ezt tükrözi. Ha viszont nem ő alkotta, akkor vajon belenyúlhat-e a világ dolgaiba?

15. Lélekvándorlás van.

A zsidókeresztény talajból kinőtt egyházak ezt nem tudják igazából megcáfolni. Teológiájuk ugyanis a lélekvándorláshoz hasonlóan geocentrikus és emberközpontú. Amíg "a teremtés koronája" önmaga körül forog, nem jöhet rá semmire. Más felismerésre kell térni!

16. Az igazság "odaát" van.

Valószínűleg nagyon sok, a földihez hasonló civilizáció kering az űrben. Mindegyikük azt gondolja, hogy a másik tudhat valamit. Mi azt tudjuk, hogy csak az igazság tesz szabaddá (Jn 8,31-3), s ehhez a tudáshoz hozzá lehet férni (Tm 1.).

17. Az üdvtörténet folyamatos és jó irányba megy.

És miért kellett majomember-szinten kezdeni? S miért közelítünk újra a majomember-szinthez?

18. Ez a világ a próbatétel helye.

Isten Világában ilyesmire nincs szükség. Semmiféle várakozási vagy próbaidő nem indokolt. Nincs honnan hova fejlődni, s nincs is ilyesmire hely. Filozófiai értelemben "idő" sincs rá...

19. Az egyén élettartama és sorsa előre meghatározott (determináció).

Üdvözljük Isten bábszínházában, ahol mindenkit dróton rángat... Reméljük, jól érzi magát, hiszen nincs semminemű felelőssége... Az ilyen és ehhez hasonló felfogások csak helytelen istenképből következhetnek, amit egy geocentrikus és emberközpontú szemlélet fejel meg. Más felismerésre kell térni!

20. A világ rosszaságáért az ember a felelős.

Beleértve természetesen az "eredeti bűnt" is. Az ember mindent elvállal (persze, nem személyesen, csak filozófiai síkon), ha megtarthatja a "teremtés koronája" címet. Ez azonban szintisza gőgösség, s éppen erre épít az igazi bűnös. A saját vétkét más nyakába varrja.

21. Az ördög nem létezik.

Ez a sugallat a legzseniálisabb húzása. Aki "nincs", azt nem lehet leleplezni. Tettenérés és legyőzés kizárva. Evilági szolgái szintén szürke eminenciásokként uralkodnak, felelősségre vonásuk így teljességgel lehetetlen.

22. Az ördög csak "pszichén belüli realitás".

A Mennyei Atyának csak mennyei fiai lehetnek, mondta Barcza Barna, s igaza is volt. Isten tékozló fia sehol máshol nem tartózkodhat, csakis saját birodalmában. A homo sapiens azért nem találkozik ezzel a személyes létezővel, mert az átlagembert fölösleges komolyan kísértetni, anélkül is elvesz pitiáner bűnei következtében. Ha viszont Isten Fia vagy Leánya életre nemzi önmagát, akkor azon nyomban az útjába áll (vö. Lk 4,1-13), hogy eltántorítsa őt a nyilvános működéstől.

23. Az ördög nem is olyan fekete.

De igen. Önfúj, önző, hazug és gonosz. Abszolút nincs tekintettel az emberre (Jn 8,44b,c).

24. Az emberek - állatok.

Ha egy emberre azt mondom, hogy: állat, az sértés. Mármint az állat számára. Egy állat ugyanis mindenkor a mivoltának megfelelően cselekszik, amit az emberről nem lehet elmondani.

25. Az ember tulajdonképpen egy gép.

Nem, csak gépiesen viselkedik, mert alapvetően egy programvezérelt automata. A gépnek nincs lehetősége "feljebb lépni", a homo sapiensnek - van.

26. Az ember tökéletlen.

Igen, de tökéletessé válhat, mégpedig úgy, ahogy Isten (Mt 5,44-8), aki mindig a lelkiismeretével összhangban viselkedik.

27. Az élet szép!

Ez a világ nem jó. Hazug, csúnya, vásári és zajos. Állandóan változik, csak az igazságtalanság, ostobaság és gonoszság "örök" benne. Az élet minden területe a harácsolás örömhírétől hangos. A mindennapi lét motorját a hazugság olaja keni.

28. Hamarosan sokkal jobb lesz...

Az emberiség történelme nem más, mint az utódokba vetett reménység. Az egyén gyakorlatilag semmit sem profitál. A homo sapiens életének tulajdonképpen nincs értelme.

29. Az ember lehet boldogabb!

Sőt, még boldogabb is lehet. Csak az az alapfok, az elérhetetlen. Amikor az ember "boldog", akkor azt érzi, hogy "hamarosan és véglegesen jó lesz nekem". Aztán mégse.

30. Az öregségnek is megvan a szépsége.

Állítják a fiatalok. A többiek már mélyen hallgatnak. Talán tudnak valamit az

anyagcsere-folyamatok "természetességéről".

31. Volt egy földtörténeti aranykor.

Hol és mikor? A választott nép Mózes idején rabszolgatartó társadalom volt. A prófétákat meggyilkolták, és a teokratikus berendezkedést közfelkiáltással királyságra változtatták át (1Sám 8,1-22). A kereszténységet egy pogány császár tette államvallássá, akit csak a halálos ágyán lehetett (?) megkeresztelni. Ez az uralkodó az "egy vezér, egy nép, egy vallás" szlogen alapján központosította hatalmát, ahogy előtte s utána mások is. Az anglikán egyháznak is a király a feje, s annak is üzenete van, ha Putyin a kamerák előtt templomba megy.

32. A társadalmi rendszerek jó irányba fejlődnek.

Egyes modellekben ember embert zsákmányol ki, másokban pont fordítva.

33. A zsidó-keresztény párbeszéd eredményre fog vezetni.

"Üdvtörténeti kontinuitás" nem létezik, több okon sem. Kollektív megigazulás nincs, az igazi üdvtörténet az egyes emberben végbemenő megvilágosodási folyamat. Össznépi szinten nem köttetett sem ó-, sem újszövetség. Isten és ember csak kettesben köthet ilyen jellegű megállapodást. A júdaizmus Mózes műve, a kereszténység pedig Pálé. Jézusnak semmi köze sincsen kettejükhöz, ahogy Bemérítő Jánoshoz sincs. A krisztológiai konstrukciók nem vezetnek sehová, csak Jézus példabeszédekbe rejtett kinyilatkoztatásai.